

VĚTRNÍK

Ročník XLIX.

Sobota 20. října 2018

číslo 10.

At se nám to líbí či nelíbí, čas, vyměřený přehlídce, končí stejně, jako končí vláda Krakonoše nad naším městem. Naposledy tedy poprosím vládcu hor Krakonoše, aby sestoupil sem k nám a vrátil do rukou paní starostky, co jí patří – právo vlády a klíče od městských bran.

Vím, že se už těšíte na sejkory, ale máte smůlu, chci se s vámi podělit o své pocity, a to nejen z letošního roku. Jako vždy jsem jich plná a jen závěr mi je pomůže utřídit.

Nejdříve je to odvaha. Odvaha pustit se do přípravy dalšího ročníku. Pak trochu nervozita, zda vůbec seženeme peníze a budou oblastní přehlídky. Pak trochu radosti, že se zase scházíme a vymýšlíme, jak to letos připravíme. Pak našťvanost, že to nejde podle nalajnované představy a plíživě přicházející obavy, zda to zvládneme, se pozvolna mění v noční můry. Po brigádě v divadle je jasné, že couvnout se už nedá, a nastává období hysterické, že to letos opravdu, ale opravdu nedáme. Tedy konkrétně - nedám a vůbec, že mi to za ty nervy a vyděšení

nestojí.

Jenže. Přijedou první kamarádi, první soubor, zazní první fanfáry, lidé stojí u divadla s Krakonošem na balkoně, první sklenička cinkne spolu se zvonkem, sál se plní, opona jde nahoru a už se to nedá zastavit a vystoupit. Objeví se první náznak radosti, že to snad vyjde.

A teď už vím, že ANO. A dávám za pravdu rčení, že dokázat žasnout je jedním z darů života člověka. A žasnu, že se přes všechny ty rozdílnosti věku, povah, názorů i zkušeností dáme dohromady a přehlídka zdárně dosáhne závěru. Nadšení přemůže neshody i únavu, ale úžas přetrvává a je velkým darem.

Vemte si z něj alespoň drobeček s sebou do svých domovů a nezapomeňte se za rok vrátit říci, že je to pravda. Naše budoucí padesátnice i vy si to určitě zasloužíte.

*Svatava Hejralová
ředitelka KDP Vysoké nad Jizerou*

P.S. DĚKUJI

Jaroslav Kodeš

Závěrečné slovo odborné poroty XLIX. ročníku KDP

Nastává čas loučení, nastává čas předávání ocenění jednotlivcům i kolektivům. Než se tak stane, prosím o pozornost k nemnoha řádkům, které bych chtěl věnovat 49. ročníku Krakonošova divadelního podzimu. Fenoménu na našem českém ochotnickém nebi, jenž nese podtitul Národní přehlídka venkovských divadelních souborů Vysoké nad Jizerou.

Jaký byl program přehlídky? Stručně řečeno tradičně pestrý a bohatý. Nabídl soutěžní část, která vzešla z nominací a doporučení porot na regionálních přehlídkách. A potom doprovodnou část, která zahrnovala: besedu s osobností – tentokrát jí byl herec Stanislav Zindulka, Defilé pohárku SČDO – vítězné výstupy, představení pro děti Skřítkosnění souboru Vojan z Brněnce, Nočníkové představení Vobskočáku a na závěr přehlídky vystoupil Ochotnický spolek Týl z Kutné Hory, který přivezl inscenaci hry Vratislava Blažka Světáci. Ale to není všechno. Už samotné vítání souborů před divadlem a loučení se s nimi, výstavy v místním muzeu a na půdičce, rozborové semináře s lektory KDP, práce Klubu režisérů SČDO, pravidelné večery takzvaných Půdičkářů, či besedy mladých středoškoláků jsou akce, které si žádný pravověrný ochotník a návštěvník Krakonošova divadelního podzimu nesmí nechat ujít. A pak je tu nádherné prostředí Jizerek a Krkonoš. Vládce hor nám letos přál, a ten když přeje, pěší i delší výlety do okolí neodmyslitelně patří k báječnému týdnu strávenému ve Vysokém nad Jizerou.

Ale zpět k oné programové části přehlídky, již nazýváme soutěžní. Čítala původně osm představení. Bohužel, z důvodů velmi smutných a zároveň lidsky pochopitelných se první soutěžní představení nekonalo. Inscenaci **U Kočičí bažiny** souboru **Rádo-bydivadlo Klapý** na poslední chvíli nahradil host **Zmatkaři z Dobronína**, který uvedl svoji čerstvou premiéru hry **Františka Zborníka Skřivani už jen**

v Shakespearovi. Byla to správná náhrada a současně důstojná vzpomínka na Františka, který těsně před začátkem KDP zemřel.

„Soutěžit“ se tedy začalo až od soboty. Jako první se představil domácí soubor s komickým mu-

zikálem pro činoherce **Bedřich Smetana: The Greatest Hits**. Ambiciózní projekt z pera čtveřice autorů Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha. Text nabízí vtipný a zároveň divadelně nosný koncept: příběh o činoherním souboru, který chtěl sice uvést Hamleta, ale z finančních důvodů studuje extrakt z Bedřicha Smetany, tedy průřez osmi a půl operami nejnárodnějšího z českých skladatelů, a to pro japonského sponzora. Koncept představuje vynikající příležitost pro inteligentní zábavu. Je nesporné, že Vysočtí si svou látku vybrali dobře. Členové souboru jsou hraví, zpěvní a se smyslem pro jevištní humor a komediálnost v tom nejlepší slova smyslu. Marie Brtková Trunečková již dávno dokázala, že si umí dobře zvolit i spolupracovníky. A tak představení hýří dobrými hereckými výkony v kvalitní režii. Je tu však jedno ale. Škoda, že tvůrci nevyužili více možností ze zvoleného materiálu. Autoři totiž předpokládají, že soubor, který si tento mate-

riál zvolí, ho nevezme tzv. „doslova“, ale využije jeho otevřenosti a vytvoří si z něj materiál „na tělo“. Je evidentní, že Vysočtí v čele s režisérkou se velmi dobře cítí v onom přehrávání smetanovského bestofka (snad to souvisí s tím, že mají konkrétní a srozumitelné herecké úkoly), ale jsou rozpačití v jeho rámci, tedy v interpretaci divadelního souboru, který jej hraje.

DS Scéna Libochovice se na vysokou přehlídku vrátila po dvanácti letech. Tentokrát přivezla adaptaci povídky **A. P. Čechova Můj strýček, Jeho Excellence**. Jde o groteskní satirickou povídku, která je nedělová, autor své postavy i prostředí charakterizuje detailem, důležitá je i atmosféra. Inscenace, která už ně-

kterými přehlídkami prošla, nabízí velmi zajímavý divadelní úkol. Její předlohou je totiž rozhlasová dramaturgie Jiřího Strnady, který pořídil rovněž její český překlad. Takže je třeba ji zdivadelnit, což při její malé dynamice není jednoduchý úkol. Je třeba říci, že se režie s tím docela statečně poprala. Podařilo se jí v inscenaci dobře typově obsadit pět hlavních postav. Chvostov, jeho sestra, domácí učitel, správce Dutyrev a jeho žena jsou i jako komické typy čitelní. U pojetí Chvostova (Jiří Dědourek) můžeme mluvit až o groteskní stylizaci. Inscenaci zalidnily i další postavy doplňující mimoslovně kolorit ruského venkova. Takže soubor na cestě k divadelnosti udělal hodně vědomé práce. Přesto to nestačí. Na otázku, proč tomu tak je, se nabízí několik vysvětlení. Základem jsou určité divadelní situace, které by měly mít jasnější téma, tah ústící

do pointy. Ne vždy tomu tak bylo. Potom temporytmus inscenace zaskřípal a problémem byl i herecký styl, respektive jeho nejednotnost. Nicméně i přes tyto výhrady se Scéna v jevištním převodu původně nedramatické látky dostala poměrně daleko.

Doveda Sloupnice přivezla do Vysokého vlastní autorský kabaret s názvem **Český děják**. Představení vzniklo letným výběrem dějinných událostí a významných osobností, které posloužily jako základ pro skeče, gagy, písničky. Asi na dvacet komických skečů, hudebních čísel či satirických scének to bylo. Vše vznikalo

doma ve vlastních řadách, a bylo podpořeno invencí režiséra Gary Edwardse. Rámec pak stvořila postava učitelky dějepisu, jež nás provází peripetemi našich dějin. Byli jsme svědky velmi chytrého, kreativního představení. Jeho humor je inteligentní, laskavý a nepodbizivý. Inscenátoři nejdou prvoplánově po politické satíře, ale přesto je v představení jejich politický názor znát. Využívají důsledně divadelní zkratky, znaku, metafory, překvapivé pointy a snad nakonec i ten orchestr na jevišti byl, protože jsme nabyli dojmu, že téměř celý soubor na něco hraje.

Ženy v ringu aneb Vše o ženách je hra chorvatského dramatika Miro Gavrana, velmi známá a často hraná. Tři ženy a minimum mobiliáře, to jsou předpoklady k její časté interpretaci. Na KDP ji uvedlo **Divadlo Stodola Jířkovic** a v diskuzi nás seznámilo i s tím, že se k ní po letech teď znovu vrátilo. Není jednoduché pro režii ani pro herečky interpretovat scénář rozsekaný na pět dějových linek, spojených jen velmi vágně, v různých divadelních žánrech a navíc vést herečky k uvěřitelným výkonům v generačním rozpětí tzv. „od holčičky po babičky.“ Reži-

sér vybral jako inscenační prostor arénu, respektive boxerský ring. A zvládl ho především dobře zorganizovat. I herecky je představení slušně udělané, problém a diskuzi vyvolalo dramaturgicko-režijní vyznění inscenace, které ovlivnilo u některých diváků i celkový dojem z ní. Byla to inscenace, která se za dobu trvání KDP vůbec poprvé hrála v aréně.

Mezi nebem a zemí je romantická komedie od britského autora Pam Valentina. Hru nastudovalo **Divadlo Prkno z Veverské Bítýšky** v režii Vojtěcha Oreniče. Svižná a vtipná konverzačka podtrhuje to, že v životě stojí za

to mít šťastnou rodinu, že žít se má tady a teď. Komedie těžší z poměrně atraktivního setkání světa duchů, kteří nemohou odejít z tohoto světa, dokud si nevypořádají své vztahy se světem živých. Na letošním KDP to bylo první představení, které tradičními postupy interpretuje text dramatického autora. Herci i režie se poměrně dobře vypořádali se zmíněným žánrem i předlohou. Nicméně představení plynulo příliš poklidně, chyběl mu výraznější temporytmus, jinak dobří herci málo slovem jednali. Naproti tomu je třeba pochválit pokus o významové svícení jako lightdesign.

Ve čtvrtek jsme na Krakonošově divadelním podzimu měli možnost shlédnout inscenaci divadelního spolku **J. K. Tyla z Meziměstí**. Hra anglického dramatika **Ray Cooneyho Rodina je základ státu** je situační

komedií s přesahem do frašky. Neklade si vyšší cíle než bavit diváky dějem plným slovních i situačních gagů. Základním stavebním kamenem hry je proto suchý anglický humor a graduji-

cí sled událostí, do kterých se dostává ústřední postava hry doktor Mortimore. Soubor z Meziměstí má značné zkušenosti s tímto žánrem i s autorem, neboť uvedl už tři jeho hry. Je si vědom, že k inscenování potřebuje herecké typy s rozvinutou hereckou technikou. Na inscenaci je to pozitivně vidět, přesto zřejmě zatím dosáhl v tomto žánru stropu svých možností, a to jak v typologii obsazení, tak i v hereckých dovednostech.

Posledním soutěžním představením byla znovu fraška a znovu od **Ray Cooneyho** tentokrát **1+1=3**. Nastudoval ji soubor **ŠAMU ze Štítiny**. Stavba hry je podobná jako u předcházejícího titulu. Zápletka: taxikář John Brown žije dvojitý život se dvěma manželkami, vše má přesně naplánované, aby žádná nic nepostřehla. Ovšem zasáhne

osud a itinerář se začne hroutit. Obě manželky spustí policejní pátrání a to, co následuje, je Johnova noční můra. Kroutí se, vymýšlí nové a nové lži, ve kterých mu neúnavně pomáhá programově nezaměstnaný Stanley Gardner, až se nakonec v ballabile lží sám utopí a nezbyvá než se přiznat. Pointou inscenace je fakt, že detektiv podezřívající všechny a všechno, pak

samotné pravdě neuvěří. Štítní jsou na amatérské poměry velmi zdatnými interprety tohoto žánru. Prokázali to už několikrát a přestože včerejší představení se jim úplně nepovedlo, plně prokázali své herecké i režisérské dovednosti k naplnění žánru k velké spokojenosti publika.

49. Krakonošův divadelní podzim vrcholí. Osm soutěžních titulů, osm inscenací, které vzešly z regionálních kol venkovského ochotnického divadla. To byl letošní program. Bohužel, jedna inscenace se nekonala a byla to inscenace, která mohla hegemonii komediálních žánrů narušit. Ano, zbývajících sedm bylo vedeno snahou inscenátorů především bavit diváky úsměvnými

kusy. Ale i zde je rozdíl. Viděli jsme představení, která preferovala čistě jen zábavu, ale také kusy snažící se o víc, o nějaké téma, sdělení. Ty druhé mi připadají smysluplnější, nicméně ty prvé v žádném případě nezavrhují.

Přístupů k tvorbě se objevilo hned několik. Od pečlivé interpretace dramatického textu přes tvůrčí procesy a práci na „nehotových“ divadelních textech, konceptech - scénářích, až po autorské divadlo. Výsledky nebyly kvalitativně jednotné, to snad ani nelze očekávat, žádný však nebyl natolik problematický, že bychom chtěli zvolat „ten sem nepatří“. Každá inscenace

měla své klady i zápory, o kterých jsme se snažili při dopoledních besedách promluvit.

S tím, co jsem měl na srdci a co jsem chtěl zde na závěr říci, končím. Děkuji souborům, že přijeli do Vysokého a představili nám svoji práci. Děkuji všem, všem a všem pořadatelům, organizátorům, sponzorům, že to umožnili na tak vysoké společenské i umělecké úrovni, že je co závidět. Děkuji kolegům ve sboru pěti pé za báječnou spolupráci a všem nejmenovaným za to, že tu pobýli. A Krakonošovi za úžasné počasí, i když si z Vysokého odvážím vedle báječných zážitků i rýmu.

Dámy a pánové,

dovolte mi, abych volně navázal na zprávu předsedy poroty. Rád bych připomněl doprovodný program přehlídky.

Volné chvíle jste si mohli zpříjemnit prohlížením výstav instalovaných jednak tady v Divadle Krakonoš – ta připomínala tradici mítinků na Petruškových vrších, jednak na městském úřadě, kde jste se mohli seznámit s loňskými čerstvými držiteli Zlatého odznaku J. K. Tyla, nebo si prohlédnou kroniky oceněných.

Každodenní vítání před Divadlem Krakonoš doprovázela dechová hudba Táboranka pod taktovkou Jiřího Jíny a oko návštěvníků přitahovaly mažoretky, jež přijížděly do Vysokého z Rokyt-

nice nad Jizerou a jejího okolí. Kromě vítání jsme se každý den také loučili a věnovali vždy jednu keronošskou poudačku v interpretaci Martina Hnyka, či se setkávali po představení se souborem na společenském večeru v restauraci U Medvěda.

Během přehlídky vyšlo deset zpravodajů Větrník. Snažili jsme se v nich mapovat denní dění v divadle i jeho nejbližším okolí včetně recenze od některého ze členů odborné poroty na odehrané představení společně s názorem Půdičkářů a mladých milovníků divadla.

A nyní mi dovolte, abych poděkoval všem, kteří se na zdárném průběhu přehlídky podíleli. Ministerstvu kultury, Libereckému

kraji, městu Vysoké nad Jizerou, partnerům a sponzorům, především hlavnímu partnerovi, firmě UniControls, odborné a laskavé porotě pod vedením profesora Jaroslava Kodeše – Lence Láznovské, Petře Richter Kohutové, Haně Marvanové, Vladislavu Kracikovi a Petru Kolinskému, lektorům odborných kurzů Rudovi Felzmannovi, Svatopluku Vašutovi a Haně Marvanové. Rovněž i lidem, kteří vytvářejí zázemí pro činnost zmiňovaných – tajemníkovi poroty Jaroslavu Vondruškovi a jeho záskočku Jaromíru Kejzlarovi, naší knihovnici Evě Markové, vedoucím kurzů Jaromíru Kejzlarovi, Haně Dohnalové a Janu Hejralovi. A musím poděkovat i kolegům v redakci deníku Větrník, Janě Fričové a fotografu Ivu Mičkalovi. Poděkování patří hasičům za bdění nad naší bezpečností, ubytovatelům a restauraci U Medvěda, tělovýchovné jednotě i integrované střední škole.

Zvláště děkuji pak především pořadatelům – Občanskému sdružení Větrov a divadelnímu spolku Krakonoš s ochotnými techniky a všem, kteří přiložili ruku k dílu, starali se o naše žaludky, uklízeli celou budovu několikrát denně, všem, bez jejichž práce by přehlídka nebyla přehlídkou.

A zvláštní poděkování zaslouží i naši věrní diváci.

Josef Hejral,

Jak jsem se přivítala, tak i rozloučila

Veselé bylo poslední loučení se soutěžním ochotnickým souborem a pro mě to opět byla role schizofrenní. Jak jsem si včera ŠAMU Štítina za přípravný výbor přivítala, tak jsem se s nimi také dnes rozloučila – v příjemné a přátelské atmosféře. Připomněla jsem, že jsem viděla už jejich první představení před šestnácti lety, ještě jako divák. To letošní už jsem měla, tak jako všechna ostatní od doby, kdy se snažím připravovat denní zpravodajství pro vás, účastníky i návštěvníky Krakonošova divadelního podzimu, jako rozhlasovou hru. Ráda se s vámi, Štítinští, opět tady uvidím a ráda si vás znovu také přivítám.

Za vyhlášovatele SČDO se rozloučil také Pepa Hejral a přiznal, že má se Štítinskými nejen techtle, ale dokonce i mechtle. „Přemyslím, jak vás slušně vyhodit. Ono to moc po pravdě nejde, protože vy stejně vlezete zpátky voknem. Děláte čím dál tím lepší představení, i když ti porotci na tom pořád hledají nějaké hnidy. Prostě je čím dál tím horší se rozloučit,“ vzlyknul Pepa.

Všichni jsme doufali, že alespoň poslední loučení hosteska Pavlína povolí a něco přece jen na soubor práskne. „Myslím si, že vím hodně,“ začala slibně svůj proslov. Pokračování už mělo obvyklý sled podplacené hostesky – soubor byl velmi hodný, přátelský, milý – i když: „Jsou mezi nimi i rebelové, a ten největší, který urazil Krakonoše, už odjel!“ Ale tím veškeré práskání opět skončilo. Pavlína si připravila pro soubor speciální dárek, jakousi kompilaci Kerkoňských pohádek, a to Krakonošovy čajové bylinné směsi a Trautenberkovicí.

Uminěný rebel, jehož soubor pro jistotu poslal domů hned ráno, urazil Krakonoše tak moc, že ten Štítinským drobně škodil i při večerním představení. „Jenom drobně?“ zvolal Václav Benda. „Začalo to tím, že rebel nezmáchl pořádně kliku, když rychle odcházel, a tak prudce strčil do dveří, až jsem si myslel, že má zlomený nos,“ dodal Benda st. s tím, že kliky padaly, hrnky se rozbíjely. Prostě – urážka Krakonoše se platí tvrdě.

Ondřej Benda pak za všechny konstatoval, že rádi do Vysokého vždýcky přijíždí a ještě raději tu hrají. „A ještě lepší je, že nám bylo umožněno hrát v pátek, abychom si mohli užít sejkorák, na který se už moc těšíme. A doufáme, že pod těmi sejkorami bude ten domácí špek od nás,“ řekl Ondra a slíbil, že příště dostanou všichni členové souboru přednášku, že o Krakonošovi se mluví jen dobře a pochvalně.

P.S. – špek bude. Nechtěla jsem ho sice pustit z ruky, ale nakonec jsem ho předala. jn

Poděkování starosty

Starosta DS Krakonoš Karel Bárta děkuje všem organizátorům, kteří se podíleli na letošním 49. ročníku Krakonošova divadelního podzimu, za jejich práci. Odměnou jim jistě jsou spokojení hosté a diváci.

Zlatí Tylové 2018

JIŘÍ HLÁVKA

nar. 31. 3. 1944, DS Vojan Libice nad Cidlinou: za celoživotní všestrannou činnost v amatérském divadle.

Na prkna, která znamenají svět, vstoupil Jiří již v šesti letech. Po letech hraní ve školních souborech se jako čtrnáctiletý dostal do Malého divadla při ústecké Setuze, kde se pod vedením takových kolegů jako Vladimír Sahula či Eva Čejchanová učil, co to je brát ochotničinu úplně vážně.

V Ústí nad Labem měl role v hrách Naši furianti, Kat a blázen, My dva a ten třetí, Na kytaře hoří struny, kabaret Prší, prší, Obecní hrdina, Julie umírá každou noc, Raubíř a jeho dítě, Malajský šíp, Nebožtík Nasredin, Jako ta myš, Vojnarka, Bludička, Pekelný mariáš, Oldřich a Božena, Vy-

slech po italsku, Vassa Železnová (Jiráskův Hronov), Balada z hadrů, v řadě pohádek a dalších inscenací.

Zde také poprvé napsal a režíroval svou jevištní prvotinu – westernmuzikál podle J. R. Picka Ruce vzhůru, boys. Strávil zde hraním, režírováním a vším, co k práci v takovém souboru patří, dvacet let. Také ovšem studoval Lidovou akademii, absolvoval přehrávky a složil hlasatelské i herecké zkoušky v Severočeském rozhlasu. K tomu vedl mladou část souboru, podílel se na přebudovávání divadla, zájezdech atd.

Další roky pak působil v jiných souborech, např. v Chabařovicích, nakonec 25 let v D3 Karlovy Vary.

Významnější role a režie v Karlových Varech: Zpěvy sladké Francie, Dvacet minut s andělem, Metér, Bezejmenná hvězda, Smrt obchází Dianu, Balada z hadrů, Ze života hmyzu, Bubáci, Julie umírá každou noc, Kuře na rožni, Kat a blázen, Horká lázeň, Utíkej, smrtko, Zdaleka ne tak ošklivá..., Já jsem Herbert, Dr. Faust (J. Suchý), Zavraždění sv. Celestýny, Hodina mezi psem a vlkem, Pěst na oko, Noc a skála, Příběh flanderský, vlastní Cyrano a ..., Kulhavý mezek. To se již psal rok 1996; Jiří se stal vedoucím souboru, konferoval v Thermalu, soubor hrál i v západním Německu, několikrát pak na Jiráskově Hronově.

K tomu přibyla činnost ve Vobskočáku - spolku přátel přehlídky ve Vysokém nad Jizerou, kde Jiří konferoval, organizoval, psal i hrál a nyní působí ve funkci předsedy.

V Divadelním spolku Vojan Libice nad Cidlinou působí od roku 1999 a až dodnes zde pravidelně hraje, píše a režiruje.

Za celou dobu dosavadního působení má za sebou více než třicet režii, např. Balada z hadrů, Ze života hmyzu, Zavraždění svaté Celestýny a mnoha pohádek. Rolí a rolíček odehrál již kolem stovky. Věnuje se také monodramatu a monologům, se kterými se velmi často účastní soutěží Pohárku SCDO či přehlídky Divadlo jednoho herce. Posledním takovým kusem je monodrama Co vyprávěl Sepp Jürgen, se kterým Jiří Hlávka postoupil až na 87. ročník festivalu Jiráskův Hronov.

EVA MACHÁČKOVÁ

narozena 23. 9. 1950, DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou: za celoživotní věrnost a práci pro ochotnické divadlo ve Vysokém nad Jizerou.

Eva Macháčková, rozená Nesvadbová, trvale žije ve Vysokém nad Jizerou, místě s nejstarší ochotnickou tradicí u nás, které zasvětila celý svůj volný čas. Začala nejprve účinkovat coby baletka či tanečnice v operetách. Tou první byla Na tý louce zelený v roce 1969, další následovaly, přidaly se i drobné role v lidových hrách Vysocka (Komedyje o Libuši a dívčí vojně v Čechách) nebo výpravních hrách jako Limonádový Joe, Noc na Karlštejně, ale také v pohádkách.

Nejvíce času trávila s herci jako jejich spolehlivá nápovědka a tady už jdou tituly do několika desítek. Nespočet vystoupení prožila jako tanečnice s folklorním souborem při různých komponovaných pásmech - Na pobytí u Krakonoše, Ta naše krásná zem, s dechovkou i zábavnými pásmy pro návštěvníky Krkonoše od Harrachova po Špindlerův Mlýn, od Vysokého po Štrážkovice a Karolinku.

Postupně se zapojovala i do brigádnické činnosti (včetně Národního divadla), oblíbená byla jako milá a ochotná servírka v divadelní hospůdce. Prošla všemi ročníky Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim, kdy na třicet let převzala vedení přehlídkové hospůdky. Zároveň se stala tajemnicí nově vzniklého přípravného výboru po roce 1990.

Přehlídka a naše Evička - po dlouhá léta pro hosty a soubory neoddělitelné sousloví. Pečlivá, pracovitá, vstřícná, spolehlivá a ještě k tomu milující přátele a humor. Takovou ji známe nejen v divadle Krakonoš, v němž je v divadelním výboru jednatelkou od roku 1979 dodnes.

Ve Svazu českých divadelních ochotníků pracovala v rámci okresu a podílela se na organizaci kurzů, okresních loutkových přehlídek, divadelních pochodů. Jejím největším přínosem pro ochotnické divadlo nejsou velké role na prknech, ale velké role v zázemí ochotnického divadla, bez kterého by sebelepší režiséři a herci nevytvořili představení. Člověk jako ona je pevným článkem divadelního spolku Krakonoš při všech jeho akcích a těch není málo. Skromnost jí nikdy nedovolila upozornit na tisíce a tisíce hodin strávených ve prospěch nejen vysockého, ale i celého českého ochotnického divadla.

LADISLAV VALEŠ

nar. 7. 5. 1950, Rádobydivadlo Klapý: za významný přínos rozvoji českého amatérského divadla

Roku 1981 se přistěhoval do severočeských Libochovic a začal se pomalu rozhlížet po zdejší kulturní činnosti. Měl k ní vždycky blízko. Už jako student střední vojenské spojařské školy se pravidelně zúčastňoval armádní soutěže umělecké tvorivosti. V kategorii Divadlo poezie zvítězil se svojí skupinou dvakrát v národním kole.

Na svém prvním pracovišti, v odborném učilišti ve Varnsdorfu, se projevil nejen jako režisér, ale i jako autor, když se svými svěřenci a kolegy nastudoval představení, které sám napsal podle povídek B. Hrabala. Opět se dostavil úspěch v podobě 1. místa v celostátní soutěži odborných učilišť.

V Libochovicích brzy zjistil, že zde existuje dobře prosperující divadelní soubor Scéna a nabídl mu své služby. Režisér František Brabec mu přidělil roli mladého lékaře ve hře Mirko Stiebera Báječní milenci potřebují čas.

První Ladislavovou režii v souboru Scéna byla dramaturgie románu V. Párala Generální zázrak. Nastala neobyčejně dynamická práce, náročná na pochopení textu, na pohyb, na čas. Výsledkem bylo představení, s nímž do povědomí libochovických diváků přišel nejen nový, mladý režisér, ale i nové, moderní, autorské divadlo. Soubor se s Generálním zázrakem opět po mnoha letech úspěšně zúčastnil krajské přehlídky a hned zde získal několik ocenění. Ale také přišel zákaz „shora“: Představení je ideologicky nevhodné!

Brzy připravil inscenaci Hrabalových Ostře sledovaných vlaků. Situace se opakovala - úspěch na krajské přehlídce a nepochopení domácích diváků. Proti nezvyklé a příliš intenzivní práci souboru se postavilo i tehdejší vedení závodního klubu ROH, které obvinilo režiséra mj. z nedodržování

řádu závodního klubu a omezování činnosti dalších klubových aktivit.

Roku 1985 rozpory vyvrcholily po Valešově nevybíravé kritice práce stávajícího DS Scéna, vedení závodního klubu i některých jednotlivců. Vedení Scény rozhodlo o vyloučení mladého režiséra ze svých řad...

Roku 1986 založil Ladislav Valeš nový soubor - Rádobydivadlo v Klapém. A zahájil s jeho členy neobyčejně intenzivní práci. Většinu svých insce-

nací nejen režíroval, ale také sám napsal či upravil jejich textovou předlohu, v řadě si i zahrál. Rádobydivadlo si brzy získalo značné renomé mezi divadelními ochotníky v celé republice. Zúčastňuje se všech národních přehlídek a často i naši republiku reprezentuje v zahraničí.

Ladislav Valeš se po letech stal také opět členem libochovické Scény, dokonce i jejím předsedou.

Zasedal také v odborných orgánech ARTAMA:

2000 – 2003 člen odborné rady ARTAMA pro amatérské činoherní divadlo,

2004 – 2008 člen odborné rady ARTAMA pro amatérské divadlo.

Výběr z inscenací Rádobydivadlo za jeho 31 let činnosti - všechny s účastí L. Valeše:

Zedl, Divadlo za časů Nerona a Seneky, Všichni moji pozůstalí, Vrhači nožů, Hvězdy na ranním nebi, Tři nány, co si neuměly koupit lístek do Moskvy, Hory se připravují k porodu, na svět přijde malá šedá myš, Jedna – dvě – tři – čtyři – pět, cos to chlapče, cos to sněd, Ukutný Lorco, corridou voníš, P. G. aneb Romantický příběh, Fimfárum, Za scénou, A Ježíšek už dávno..., O svatém Jánú, hleděj sobě vránu, Noc tribádek, Naše městečko, Fajdraricie, Taková podivná kombinace citů..., Hřbitůvek v Ballybeg, Liz a Betty, Equus, Slepice, Taneční hodiny pro pokročilé, Escorial, Romance pro křídlovku, Elegie tyrolská, Kráska z Leenane, Mikve, Amadeus, Všechno není košer, ...dlouhá cesta, Rozmarné léto, U Kočičí bažiny, Vassa Železnova.

Režuruje a hraje také v dalších souborech, v poslední době u Zmatkařů Dobronín či v Jirásku Česká Lípa.

**Na návrh odborné poroty XLIX. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krkonošova divadelního podzimu 2018
přehlídka udělila tato čestná uznání:**

- Marii Brtkové Trunečkové** za režii
hry Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Robertu Nesvadbovi** za herecký výkon v roli Roberta, Stařenky
ve hře Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Josefu Hejralovi** za herecký výkon v roli Pepy, Povaleče
ve hře Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Pavle Šikolové** za herecký výkon v roli Pavly, Mařenky
ve hře Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Ondřeji Buchtovi** za režii
hry Miro Gavrana **Ženy v ringu aneb Vše o ženách**
Divadlu Stodola Jiříkovice za kolektivní herectví
ve hře Miro Gavrana **Ženy v ringu aneb Vše o ženách**
Divadlu Prkno Veverská Bítýška za světelné řešení scény
hry Pam Valentine **Mezi nebem a zemí**
- ŠAMU Štítina** za výtvarné řešení
ke hře Ray Cooneyho **1 + 1 = 3**
- Aleši Kučerovi** za herecký výkon v roli Dr. Davida Mortimora
ke hře Ray Cooneyho **Rodina je základ státu**
- Zdeňku Machovi** za herecký výkon v roli Dr. Huberta Boneye
ke hře Ray Cooneyho **Rodina je základ státu**

**Na návrh odborné poroty XLIX. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krkonošova divadelního podzimu 2018
přehlídka udělila:**

Cenu Dušana Zakopala

- Jindřichu Šmégrovi** za nejlepší seniorský herecký výkon
ve hře Dovedy Sloupnice **Český děják**

Ceny

- Ivaně Růžičkové** za kostýmy
ke hře Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Petru Tomešovi** za hudební aranžmá
ke hře Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Janě Vodsedálkové** za herecký výkon v roli Janinky, Libuše
ve hře Jiřího Janků, Petra Svojtky, Ivana Hlase a Jiřího Janoucha
Bedřich Smetana: The Greatest Hits
- Dovedě Sloupnice** za inscenaci
hry Dovedy Sloupnice **Český děják**
- Garymu Edwardsovi** za inscenaci
hry Dovedy Sloupnice **Český děják**
- Dovedě Sloupnice** za kolektivní herectví
hry Dovedy Sloupnice **Český děják**
- Ondřeji Buchtovi** za scénografii
ke hře Miro Gavrana **Ženy v ringu aneb Vše o ženách**
- Evě Jakoubkové** za herecký výkon v roli Susie Cameronové
ve hře Pam Valentine **Mezi nebem a zemí**
- Michaele Kopkové** za herecký výkon v roli Mary Brownové
ve hře Ray Cooneyho **1 + 1 = 3**

Ondřeji Bendovi za herecký výkon v roli Johna Browna

ve hře Ray Cooneyho **1 + 1 = 3**

Jiřímu Dědourkovi za herecký výkon v roli Vitalije Vadimoviče Chvostova

ve hře Antona Pavloviče Čechova **Můj strýček, Jeho Excellence**

**Na návrh odborné poroty XLIX. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2018**

do programu Jiráskova Hronova 2019

doporučení nebylo uděleno

přehlídka nominuje do programu Jiráskova Hronova 2019

**inscenaci hry Český děják Dovedy Sloupnice
v provedení
Dovedy Sloupnice**

Noví držitelé Zlatého Tyla

*Česká obec sokolovská, Divadelní centrum Podbeskydí, Občanské sdružení divadelních ochotníků, Orel Česká republika, Svaz českých divadelních ochotníků,
Skupina amatérských loutkářů SČDO a Volné sdružení východočeských divadelníků udělují
Zlatý odznak J. K. Tyla*

Jiřímu Hlávkoví
*Za celoživotní
všestrannou činnost
v amatérském divadle*

Evě Macháčkové
*Za celoživotní věrnost
a práci pro ochotnické diva-
dlo ve Vysokém nad Jizerou*

Ladislavu Valešovi
*Za významný přínos
rozvoji českého
amatérského divadla*

Bylo nebylo

Žil byl kdesi v republice
 Duší – tělem – ochotník.
 Hrál rád vskutku převelice,
 Měl vždy roujasněné líce
 Když režisér pochválil ho –
 Když do role vnik.
 Rád o rolích diskutoval –
 Proto jezdil do Hronova
 Léta letoucí.
 Zvláště když výsledkem práce
 Byla prostě nominace
 Až tam vedoucí.
 Jednou někam přijel hráti
 A tam slyšel povídati
 Zvěsti nadšené.
 Že prý v jednom horském kraji
 Divadelní týden mají
 Chvilu blažené!
 Na Vysoké doputoval –
 Hned si to tu zamiloval
 Jaak my, co jsme tu.
 A teď týden v říjnu – vždycky,
 Potřebuje – zcela lidsky
 K svému životu.
 Tyké my – to dobře víme –
 Že se dneska rozloučíme
 A za rok se navrátíme.
 Tuhle možnost neztratíme!
 Krásný čas – za rok zase!
 Jiří Hlávka

noabe

t-base.cz
 elektronická časomíra

NEVDEK VAZNIKY

METROSTAU

AUTODOPRAVA - ZEMNÍ PRÁCE
 Jaroslav Kučera
 +420 723 453 258
 Vysoké nad Jizerou
 www.zemnipracekucera.wbs.cz

UNICONTROLS
 JE HLAVNÍM
 PARTNEREM

KRAKONOŠOVA DIVADELNÍHO PODZIMU

UniControls předá cenu vítěznému divadelnímu souboru

www.unicontrols.com

GMS
 TRANS s.r.o.

NAZ

Colrosys

Vaši výrobu ohlídá náš MES,
 tak jako sojka střeží Krakonošův les

Mera MES
 výrobní informační
 systém do každé výroby

BETONÁRKA
 ROPRACHTICE
 602 270 619
 ÚSTĚNÁ VÝROBA A VEŠKERÝCH
 ÚSTĚNÁ VÝROBA A VEŠKERÝCH

tts
 SEMILY

EMBA
 SOLID BOARD & BOXES

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová
 Technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a redakce.